

Forslag

til

Lov om ferskvandsfiskeri.

Fremsat den 13. marts 1964 af *fiskeriministeren*.

Kapitel 1.

Lovens område.

§ 1. Denne lov finder anvendelse på fiskeri i søer, åer, bække og andre lignende naturlige ferske vande, samt i kanaler, grøfter og lignende kunstigt frembragte ferske vande, der indgår som led i eller træder i stedet for dele af et naturligt vandløbssystem.

§ 2. Bestemmelserne i §§ 12-24, 31-35, 44, 45, 49 og 61 finder ikke anvendelse på den del af kunstigt anlagte og lovligt bestående dambrug, der er afgitret mod andre vande som foreskrevet i § 36. Det samme gælder vande i enkeltmands, det offentlige, et selskabs eller lignende samenslutnings eje uden afløb til sø, å eller strand, eller hvis afløb er af en sådan beskaffenhed, at fisk ikke kan passere det.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 38-43 samt kapitel 13 finder anvendelse på kanaler og grøfter, der ikke omfattes af § 1 samt på tørvegrave og lignende kunstigt frembragte ferske vande og oversvømmede arealer. Lovens øvrige bestemmelser kan helt eller delvis af fiskeriministeren på foranledning af en eller flere af de i de pågældende vande fiskeriberettigede gøres anvendelige, når disse har fiskerimæssig betydning.

§ 3. Fiskeriministeren kan under loven inddrage sådanne dele af søterritoriet, der ved deres naturlige beliggenhed, ved tilsandning, kunst eller på anden måde efter fiskeriministerens skøn enten er af en sådan beskaffenhed, at deres inddragelse under denne lov ville skabe betingelser for et i væsentlig grad forøget udbytte af fiskeriet eller allerede er gået over til at være ferske vande, med i alt væsentlig en bestand af ferskvandsfisk. Fiskeriretten i de inddragne områder tilfalder staten. Tilladelse til inddæmning, opfyldning m.m. kan uafhængig heraf meddeles som hidtil.

§ 4. Den almindelige adgang til fiskeri i fjorde og vige, der hidtil har været undergivet reglerne for saltvandsfiskeri, og som endnu ikke er inddraget i henhold til § 3, selvom området i øvrigt har ferskvandskarakter, berøres ikke af nærværende lov.

§ 5. I tvivlstilfælde afgør fiskeriministeren, om de i denne lov indeholdte bestemmelser er helt eller delvis anvendelige på et fersk vand.

Kapitel 2.

Retten til fiskeri.

§ 6. Retten til at drive fiskeri tilkommer ejeren af den tilstødende grund på den del af vandet, der ligger hans grund nærmere end nogen andens grund, med mindre der

Fiskerimin.

haves anden gyldig regel, eller nogen har ejendomsret til fiskevandet eller har erhvervet en særlig ret til fiskeri i det pågældende vand.